

LXIX.

Forslag til Lov

om

Ændring i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Forelagt i Folketinget den 29. Januar 1941 af *Valdemar Thomsen, Hartel, Svend Nielsen og Jens Thomsen*).

§ 1.

I Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten indsættes i § 5 a, 8de Linie, efter Ordene „kan fradrages i denne.“ følgende:

„Saafremt Ejere eller Brugere af Landejendomme paa Grund af Misvækst eller andre af vedkommende selv uforskyldte Aarsager tvinges til at reducere sin Besætning ud over det normale, maa ingen Del af Salgssummen herfor henregnes som skattepligtig Indkomst.“

§ 2.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Aarsagen til nærværende Lovforslags Fremsættelse er, at Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten synes at kunne fortolkes efter Behag, og at den seneste Fortolkning af Bestemmelserne vedrørende Indtægter, der hidrører fra Salg af skattepligtige Ejendele, maa betragtes som i høj Grad uretfærdig.

For Landbrugets Vedkommende er Forholdet det, at den Besætningsreduktion, der i udstrakt Grad finder Sted, er for-

aarsaget af følgende Grunde, som den enkelte Landmand ikke har haft mindste Indflydelse paa:

1. Den Afleveringspligt af Korn man ifølge Kornloven har paalagt Landmændene.
2. Svigtende Tilførsler af Føderemner.
3. Der har i visse Egne af Landet været en meget ringe Høst.

Den hermed forbundne Tvangsrealisation medfører en tilsyneladende Forøgelse